

2. Про затвердження форми митної декларації для письмового декларування товарів, що переміщуються через митний кордон України громадянами для особистих, сімейних та інших потреб, не пов'язаних з провадженням підприємницької діяльності: Постанова Кабінету Міністрів України від 21.05.2012 р. № 431. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/431-2012-%D0%BF#n14>
3. Про ветеринарну медицину: Закон України від 25.06.1992 р. № 2498-XI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/2498-12>.
4. Деякі питання проведення заходів офіційного контролю товарів, що ввозяться на митну територію України (у тому числі з метою транзиту): Постанова Кабінету Міністрів України від 24 жовтня 2018 р. № 960. URL <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/960-2018-%D0%BF#n13>
5. Конвенція про міжнародну торгівлю видами дикої фауни і флори, що перебувають під загрозою зникнення від 03.03.1973 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_129#Text
6. Про приєднання України до Конвенції про міжнародну торгівлю видами дикої фауни і флори, що перебувають під загрозою зникнення: Закон України від 14.05.1999 р. № 662-XIV URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/662-14>

DOI

НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА В УМОВАХ ВІЙСЬКОВОГО СТАНУ В УКРАЇНІ

Подлегаєв К. М.

доктор юридичних наук,

доцент кафедри правоохоронної та антикорупційної діяльності

Міжрегіональної Академії управління персоналом»

м. Київ, Україна

Вирішення наукової проблеми щодо національної безпеки України в умовах військового стану починається з постановки базових питань, осмислення яких дозволяє зрозуміти її сутність, завдання та принципи. В цьому випадку є: чітке уявлення про те, що варто розуміти під терміном «національна безпека країни».

Аби домогтися стійкості системи національної безпеки України до зовнішніх і внутрішніх дестабілюючих впливів, в тому числі і до умов військового стану, треба вирішити три основні проблеми: забезпечити потужну економічну безпеку; посилити соціально-психологічну захищеність населення країни, особливо в умовах окупації; забезпечити ефективне управління усіма процесами життєдіяльності держави.

Кримінальна ситуація в Україні в умовах військового стану продовжує неухильно загострюватися, що виражається, насамперед, у значному збільшенні кількості вчинених злочинів з боку окупантів і рості їхньої суспільної небезпечності.

Це важливо, оскільки в Україні введено військовий стан, у зв'язку з нападом р. ф ми маємо розуміти наскільки зовнішні, так і внутрішні умови функціонування державних і не державних інституцій можуть впливати, а також проявлятися в майбутньому на загрози національній безпеці країни, і які механізми, способи і методи потрібно для захисту життєво важливих інтересів суспільства.

Термін «національна безпека країни» у першому наближенні здається дискусійним. Напевно, тут позначається певний стереотип у сприйнятті базових дефініцій у цій галузі науки. Дійсно, останнім часом такі терміни, як «економічна безпека», «екологічна безпека», «інформаційна безпека» та інші аналогічні поняття, міцно ввійшли не тільки в науковий обіг, але й у повсякденне життя [1, с.]. Оскільки заходи щодо забезпечення економічної, екологічної, інформаційної безпеки спрямовані на захист економіки, екології, певного роду інформації, тобто конкретних сфер громадського життя від внутрішніх і зовнішніх загроз, то національна безпека забезпечує весь вектор життєдіяльності країни.

Отож національна безпека країни спрямована на запобігання злочинності в тому числі і в умовах військового стану. Так само як заходи щодо забезпечення військової безпеки країни спрямовані на підвищення її обороноздатності й захищеності від зовнішніх загроз.

До основних об'єктів безпеки закон відносить особистість – її права і свободи, суспільство – його матеріальні й духовні цінності, державу – її конституційний лад, суверенітет і територіальну цілісність. Щодо «життєво важливих інтересів» як категорії, то є думка, що ними є, насамперед, сукупність основних інтересів особистості, суспільства і держави [2, с. 43].

Однак, з цим не можна погодитись, адже особистість і держава повинні перебувати в збалансованих, гармонічних відносинах на основі

взаємоповаги, гуманізму і соціальної справедливості, без обмеження прав і свобод особи, але й без сваволі чиновника або приватної особи. Інакше виникає величезна прірва між народом і державною владою, глибоке відчуження особистості від держави.

З урахуванням цього у Стратегії національної безпеки України висловлені вище аргументи в розумінні сутності поняття «національні інтереси» можуть бути враховані [3]. Адже Закон України «Про основи національної безпеки України» визначає національні інтереси як життєво важливі матеріальні, інтелектуальні і духовні цінності Українського народу як носія суверенітету і єдиного джерела влади в Україні, визначальні потреби суспільства і держави, реалізація яких гарантує державний суверенітет України та її прогресивний розвиток [4].

Загроза безпеці – наявні та потенційно можливі явища і чинники, що створюють небезпеку життєво важливим національним інтересам України до оголошення військового стану в країні розглядалася як абстрактна форма вираження стану життєздатності й життєстійкості певних об'єктів. Тому враховує мінливості оточуючої дійсності, важливо, щоб національна безпека країни несла у собі норми прямої дії.

Отож, кардинально вирішити завдання національної безпеки в умовах військового стану неможливо без створення єдиної системи моніторингу кримінальної ситуації, яка включає визначення суб'єктів, які будуть здійснювати моніторинг, формулювання основних функцій та завдань, встановлення механізму формування і розвитку самої системи.

Для того, щоб ця конструкція запрацювала, варто передбачити, що вона буде базуватися на новостворених організаційних структурах при Раді Національної Безпеки, що представляють собою центри моніторингу з єдиною системою збору, обробки та узагальнення кримінологічної інформації.

Завдяки їх праці і проведеному моніторингу ми можемо отримати повну характеристику ситуації із вчиненням військовослужбовцями р.ф. кримінальних правопорушенням на окупованих ними територіях. Це дозволить додатково вирішити ряд важливих питань, які можуть загальмувати і негативно вплинути на виконання завдань, поставлених перед правоохоронними органами, щодо документування, оцінювання та розслідування кримінальних правопорушенням вчинених окупантами.

У зв'язку з цим, національна безпека України покаже здатність державних і не державних інституцій активно захищати життєво

важливі інтереси українського суспільства, держави та її громадян від впливу внутрішніх і зовнішніх загроз, нейтралізувати їх і забезпечувати стійкий прогресивний розвиток країни.

Література:

1. Петрик В. М., Остроухов В. В. та ін. Сучасні технології та засоби маніпулювання свідомістю, ведення інформаційних війн і спеціальних інформаційних операцій : навчальний посібник. К. : Росава, 2006. 208 с.
2. Дзьобань О. П. Національна безпека в суспільствах транзитивного типу : монографія. Х. : НАУ ім. М.С.Жуковського "ХАІ", 2004. 291 с.
3. Указ Президента України «Про Стратегію національної безпеки України» від 12.07.2007 р. № 105. *Офіційний вісник України*. 2007. № 11. Ст. 389.
4. Закон України „Про основи національної безпеки України”. *Відомості Верховної Ради України*. 2003. № 39. Ст. 351.

DOI

ЗАВДАННЯ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ УКРАЇНИ

Савчук Р. М.

кандидат юридичних наук, доцент,

директор Івано-Франківського

навчально-наукового юридичного інституту

Національного університету «Одеська юридична академія»

м. Івано-Франківськ, Україна

В Конституції України наша держава визначена як суверенна і незалежна, демократична, соціальна, правова держава [1]. Захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу. Для забезпечення безпеки в Україні діють правоохоронні органи. Виходячи із законодавства України більшість правоохоронних органів віднесені до виконавчої гілки влади, а також є й такі, які за своїм правовим